

TRAPNÝ PADESÁTKY

V padesáti život končí a začíná mejdan! Komedialní seriál o třech ženách za zenitem, které začínají znovu žít. A nebojí se u toho překročit povolenou padesátku.

Tři výrazné české herečky v režii Michala Vajdičky excelují v novém dvanáctidílném seriálu scenáristky Ireny Obermannové. Ta o tématu (ne)povolených padesátek říká: „Padesátka je pro ženu důležitý životní mezník, je to přechodový věk z jedné životní fáze do druhé a je nesmírně zajímavé, jak se dnes tyto ženy mění. Vypadají a chovají se úplně jinak než předešlé generace. Ačkoliv už jsou mnohdy babičkami, cítí se mladé a jsou mladé.“

Takovými padesátkami jsou i Mia, Anča a Ema. Právě překročily hranici, za kterou už mnohé nevidí nic než smrt. Zdá se, že tyto tři se už mohou v životě snažit jen o jediné: nebýt trapné. Jejich vzájemné setkání je ale inspiruje k pravému opaku: Být trapné na plné pecky a dělat klidně všechno, co se zdá být v jejich věku nevhodné. K tomu je ovšem potřeba zbavit se manželů, milenců, dětí a především veškerých zábran.

„Mně se trapasy dějí celý život. To vůbec nesouvisí s věkem. S Emou máme rozhodně společnou energii. Ale jsou to spíše projevy vnější, ne vnitřní,“ s nadsázkou komentuje své obsazení představitelka Emy Pavla Tomicová. Seriálová Mia, Klára Melíšková, která na svou reálnou „padesátku“ teprve čeká, ji doplňuje: „Mám spoustu padesátiletých kamarádek, které umějí stárnout a vnímají tento věk jako naprosto úžasný. Když s nimi mluvím, tak mám pocit, že stárnutí, nebo lépe řečeno zrání, je něco přirozeného. Ale musí se to umět a musí se na tom pracovat.“ „Anička ze začátku vypadá jako hospodyňka z reklamy na kypřící prášek. Na konci je z ní ale silná žena, pevně stojící na vlastních nohách. To je pro mě nejsilnější motiv celého jejího příběhu. A pro mě je to důvod dát do postavy ze sebe co nejvíce,“ uzavírá seriálová Anča Alena Mihulová.

Svět trapných Padesátek se sice v první řadě netočí kolem mužů, přesto se bez nich chtít nechtě neobejdou. Tím, se kterým bojují nejvíce, je majitel domu, ve kterém Padesátky bydlí, brunátný šovinista se srdcem na dlani Standa. Jeho herecký představitel Václav Kopta ke své roli uvádí: „Standa má ženy moc rád. A jak to tak v jeho věku bývá, čím mladší děvče, tím atraktivnější, samozřejmě ve vší počestnosti. Je to takový brouk pytlík s podnikatelským záměrem, který se mu ne zrovna dobře daří plnit. Ale pod drsnou slupkou sebestředného machisty najdete dobré srdce. Ovšem když dojde na lámání chleba, tak ty ‚jeho‘ tři holky z něj mají akorát srandu.“ Kavárníkem ve zdejší kavárně DepcaFé je sympatický spojenec Padesátek František v podání Marka Holého. A není to obyčejný kavárník. Je to Kavárník, který cituje Ortena, nevádí mu prázdná kavárna, a dojemně miluje svou krásnou bývalou přítelkyni Klotyldu

(Berenika Kohoutová). Podstatnou roli v seriálu hraje i manžel Anči Bohouš (Igor Bareš). Obytným Hangárem pak Padesátkám projde řada dalších mužů, například Šaman (Martin Myšička), Prezident (Michal Pechlát) nebo Psychiatr (Roman Zach) a mnoho dalších. Výraznou roli v seriálu si zahrála i Alena Vránová v roli matky jedné z Padesátek.

Hudbu k seriálu složil skladatel a jazzový muzikant Emil Viklický, který si v seriálu zahraje částečně sám sebe – kavárenského klavíristu, tichého pozorovatele a glosátora absurdních útrap všech zúčastněných. Text k titulní písni seriálu napsal Jiří Suchý.

„Námět Ireny Obermannové na seriál Trapný padesátky mě nadchl od samého počátku. Jen název se mi zdál trochu trapný, stejně jako mi bylo nepřijemné, mluvit o svém věku, poté, co jsem oslavila padesáté narozeniny (jsem o deset dní mladší než Irena). Stejně jako naše hrdinka Mia bych to raději formulovala tak, že mi bylo pětatřicet...poměrně nedávno. Během práce na projektu jsem se ale s kategorií trapná padesátka sžila. Trapná padesátka je žena, která si umí sama ze sebe udělat legraci, je odvážná, silná, ale neztrácí přitom svou ženskost. Je moudrá a svobodná. Je trapná velmi působivě a spokojeně. Trapnost si užívá. Doufám, že po odvysílání seriálu Trapný padesátky bude chtít být trapný úplně každý!“

Alena Müllerová,
kreativní producentka

SCENÁRISTKA IRENA OBERMANNOVÁ: Trapný padesátky je originální seriál se skvělými hereckými výkony

Co Vás vedlo k napsání seriálu Trapný padesátky?

Protože jsem šťastná trapná padesátka a zjistila jsem, že nejsem ani zdaleka jediná, jsou nás davy a v tom je ohromná ženská síla.

Představte nám, prosím, hlavní hrdinky seriálu.

Mia (Klára Melíšková) je televizní rosnička, která byla odsunuta na druhou kolej dopoledního vysílání. Před ostatními dělá, že to tak není, a hraje si na hvězdu, ale moc dobře zná pravdu. Anča (Alena Mihulová) byla původně žena v domácnosti, která věřila v dokonalý vztah, jenže na začátku seriálu se jí zaběhl manžel a ona své iluze ztrácí. Ema (Pavla Tomicová) je sochařka, která k tvorbě svých soch využívá odpadků a všichni si ji pletou s opravářkou. Takže jsou všechny vlastně takové „ztracenkyňe“, které se ale v průběhu seriálu naleznou.

Jsou to postavy naprosto vyfabulované, nebo mají nějaký předobraz v reálném životě?

Samozřejmě, že mají předobraz v reálném životě. Mám spoustu kamarádek, které poslouchám a pozoruju a pak se jejich řečmi inspiroju při svém psaní. Takže bych řekla, že postavy jsou částečně odposlouchané, částečně odžité a částečně vyfabulované.

Jaké pocity jste měla při projekci na Finále v Plzni?

Před projekcí jsem se docela bála. Bylo to poprvé, co seriál, respektive dva jeho díly, vidělo normální publikum. Pro autora je vždy stresující sedět v kině s lidmi, kteří sledují jeho dílo, vnímala jsem každé zavrtění, zakašlání, každé zasmání a ještě více „nezasmání“. Ale byla jsem příjemně překvapena, musím říct, že publikum v Plzni seriál Trapný padesátky absolutně vzalo, lidé se bavili a po dokončení projekce se rozjela živá diskuse. Bylo to pro mě moc příjemné zjištění.

Chtěla jste seriálem předat něco padesátnicím?

Divačkám ve věku hlavních postav nechci vzkázat, že jsou odepsané, ale právě naopak. Pojem trapné se používá často k tomu, když ženy dělají či nosí něco, co takzvaně nepřísluší jejich věku. A právě na to by se měly ženy vykašlat a být své. Ta věčná obava, aby nebyly trapné, jim ubírá sebedůvěru. Najednou jim říkáme – buďte trapné na plné

pecky. Neřešte, jak se na vás dívá okolí a jestli s tím má někdo problém. Koneckonců motto seriálu je: život končí v padesáti a začíná mejdan.

Řekla byste, že je seriál primárně určen ženám?

Nejradši bych řekla, že je primárně určen mužům, protože ti o těch problémech a pocitech, které se tam řeší, nevědí. Za mě je seriál určen pro všechny, myslím, že to, že tři hlavní hrdinky jsou ženy, neznamená jakékoliv omezení. Je to prostě dobrý seriál.

Jaký vzkaz tedy prostřednictvím seriálu dáváte mužům?

Chci nabídnout určitou pravdivou výpověď o ženách, která by přirozeně muže mohla zajímat, protože se o ženy zajímají. **Kolik času jste strávila na place a jak moc jste zasahovala do natáčení?**

Bohužel jsem moc času na place nestrávila. Protože jak už to tak u scenáristů bývá, musela jsem už pracovat na něčem jiném. Málokdo si uvědomuje, kolik času scenárista stráví například literární přípravou. Když jsem na place byla, tak to bylo moc hezké, protože mezi těmi třemi hlavními postavami vzniklo, řekla bych, až magické pouto, které se doufám odrazí i na výsledku.

Jak vypadala literární příprava na projekt Trapný padesátky?

Byla velmi náročná a zdlouhavá, protože si troufám tvrdit, že jsme vynalézali nový žánr, který já jsem nazvala zdravotizované fejtony. V každém díle je vždy silné téma a výrazná pointa, kolem toho je vybudovaný příběh. Navíc je to humorný seriál, a jak známo, humor je nejtěžší kategorie.

Jaký to byl pocit předat svoje dílo k dokončení režisérovi?

Přestože jsem předávala své dílo režisérovi už mnohokrát, tak jsem z toho vždy velmi nervózní, protože finální dílo je vždy nějakým způsobem interpretací scénáře. Díky tomu, že to je autorský seriál, nese silný autorský otisk. Pan režisér Michal Vajdička to měl těžké, nejen proto, že není žena, ale také proto, že je o dost mladší.

Čím byste nalákala potenciální diváky?

Je to originální seriál se skvělými hereckými výkony.

REŽISÉR MICHAL VAJDIČKA: Podpora Ireny Obermannové mi při natáčení dodala pocit svobody

Co Vás nejvíce zaujalo na scénáři Ireny Obermannové?

Ohledně Trapných padesátek mě oslovila producentka České televize Alena Müllerová, a i když pro televizi nepracuji příliš často, byl jsem rád, že jsem si získal její důvěru. Téma Trapných padesátek bylo pro mě nové, bral jsem to jako velmi dobrou zkušenost.

Jaké pro Vás bylo natáčení, kterému dominovaly výhradně ženy? Snažil jste se do toho vložit i svůj mužský pohled?

V divadle i v televizi platí, že 90 % úspěchu tkívá v obsazení. A na tom jsem si dal v případě Trapných padesátek obzvláště záležet. Nakonec jsem dal dohromady herce s podobným smyslem pro humor. A v takovém případě je jedno, které pohlaví je to dominantní. Samozřejmě, že na začátku jsem vše sledoval svým sarkastickým mužským pohledem a razantně jsem odmítal přijmout některé situace „ženské poetiky“. Ale naštěstí jsem pracoval s velmi trpělivou dramaturgyní, která mi vždy dokázala vysvětlit důležitost takových situací.

V čem myslíte, že bude seriál atraktivní pro mužské publikum?

Předpokládám, že stejně jako mě, tak i ostatní muže zaujme právě jiný, ženský pohled. Ačkoli si často myslíme, že přesně víme, jak takové situace vnímají ženy a jak na ně zareagují, ve výsledku nás nakonec vždy překvapí. Tento seriál odhaluje svět žen a jejich způsob myšlení. Myslím, že díky tomu se ze seriálu mají muži co přiučit

a ještě se u toho pobaví. Je tam hodně zajímavých a vtipně napsaných mužských postav. Ireně záleželo na tom, aby muži v Trapných padesátkách nestáli stranou.

Na place se sešly tři výrazné herečky současnosti – Klára Melíšková, Alena Mihulová a Pavla Tomicová. Jakou zkušenost jste si po natáčení s nimi odnesl?

Na place se nesešly jen tři úžasné a talentované herečky, ale především ženy s nádhernou duší a velkým srdcem. Sedly si k sobě lidsky a myslím, že to jde na výsledku poznat.

Jak těžké je vlastně připravovat komediální seriál a v čem jsou jeho specifika?

Komedie jsou nejtěžší. V divadle je to lehčí, protože tam je „pánem“ režisér, od výběru dramatického textu až po realizaci. V televizi je hodně dalších lidí, kteří přímo či nepřímo zasahují do natáčení, a každý z nich má jiný smysl pro humor anebo ho prostě nemá. Nejhorší je, že tito lidé režiséra zpochybní hned na začátku a on pak začne dělat kompromisy. Proto je třeba si stát za svým a snažit se nepodlehnout. Vždyť ani Picasso by nedonutili, aby maloval jako Rembrandt.

Jak vypadala Vaše spolupráce s Irenou Obermannovou?

Irena mi do práce zasahovala jen velmi málo. Cítil jsem od ní podporu, která mi dodávala při natáčení pocit svobody, což je pro režiséra také velmi důležité.

PAVLA TOMICOVÁ: Budme trapní a nestydme se za to

Jaká je podle Vás seriálová Ema?

Ema je docela svérázná žena. Je to sochařka, která se živí sbíráním věcí na smetišti a z nich pak tvoří sochy. Tento druh umění je docela v kurzu a některé věci jsou fakt hodně hezké, ale Emma nemá moc štěstí a její umění není moc prodejné. Takže v tom domě, kde žijí všechny tři „padesátky“, opravuje různé pokazené věci. Je manuálně zručná skoro jako muž. Její krédo je, že muže k životu nepotřebuje, protože ty vztahy by nebyly čestné.

Našla jste něco, co máte s Emou podobného?

Máme rozhodně společnou energii. Jinak má Ema naprosto odlišný základní životní postoj. Třeba jen vztahem a smyslem pro rodinu se více blíží Anče než k Emě. Ale atributy pro roli Emy mám, také proto mě vybrali. Ale jsou to projevy vnější, ne vnitřní.

Jak Vy sama vnímáte věk padesátky?

Vždy jsem padesátku brala jako mezník v životě člověka. Pamatuju si, jak moje teta slavila třicátku a já jako malá holka jsem si říkala: „Tak ta to má pomalu za sebou.“ Svůj věk určitým způsobem vnímám, ale vlastně se mě moc netýká. Těžké stárnout musí být pro holky, co jim okolí neustále dává najevo, jak jsou krásné. Já tohle nikdy neřešila, tak jsem si myslela, že budu umět stárnout. Ale pokud to znamená, že mám pocit, že se mě ten věk netýká, tak stárnout neumím. Mám pocit, že sotva jsem dospěla, tak po mě chtějí, abych šla do důchodu, a já nevím, kde se stalo to mezi tím. Od lidí z mého okolí dost často slyším, a je to od nich hezké, že na svůj věk vypadám dobře. A já odpovídám: „To je mi jedno, ale kdo mi vrátí těch patnáct let, které mám pocit, že jsem neodžila!“ Člověk si pořád říká, že je všechno fajn, ale když si představím, jak rychle uběhlo těch deset let, tak než se naději, tak mi potáhne na sedmdesát. Zvykla jsem si říkat: „Jmenuji se Pavla Tomicová a je mi padesát let.“ Ale pro mě je to taková hra, kterou hraji s okolím. Jsem zkrátka ve vnímání věku trochu schizofrenní.

Trapný padesátky jsou především o přátelství tří kamarádek. Co je spojuje?

Všechny tři jsou naprosto odlišné. Už třeba v přístupu k mužům, k principu vztahů, ale třeba i v představě, jak vypadat nebo jak se chovat. Charaktery těch postav jsou přesně ohraničené a zastupují určitý druh žen. V tom je to spojení zajímavé, ta konfrontace jejich názorů. Co je ale spojuje, je to rozhodnutí to nevzdat, ba naopak začít žít.

Mění se podle Vás přátelství věkem?

Mění se pouze to, o čem se baví. Prvně je to o oblečení a o klucích, pak je to dlouho víceméně o dětech a po té padesátce se řeší přechod a shrnujeme všechna ta témata z dřívějšíka. Ale je to přesně o tom, budme trapní a nestydme se za to.

Scénář napsala spisovatelka Irena Obermannová. Je Vám její smysl pro humor a poetika blízká?

Hrozně moc. Když jsem dostala scénář, byla jsem nadšená. Neviděla jsem ještě žádný díl, ale její poetika je skvělá a humor také.

Máte i Vy nějaký „padesátkový“ trapas?

Mně se trapasy dějí celý život. To vůbec nesouvisí s věkem.

V seriálu hrajete společně s Alenou Mihulovou a Klárou Melíškovou. Jak se Vám spolupracovalo?

Kolega Marek Holý říká, že u každého projektu je důležité, jak si v šatně sedne dámská část souboru. Od toho se odvíjí, jaká je atmosféra na place. Něco na tom opravdu bude. A tady jsme si sedly výborně. Kláru Melíškovou znám léta, ale nikdy jsme spolu nepracovaly a Alenka Mihulová pro mě byla novým člověkem v mém životě. Musím říct, že ta sounáležitost a spolupráce, ale i lidská rovina byly fakt skvělé.

Která z Vás je reálně nejpodobnější své postavě?

Ty tři hrdinky jsou čisté typologie ženských postav, a tak každá z nás má něco ze všech tří.

KLÁRA MELÍŠKOVÁ: Já i Mia se rády smějeme

Jaká je Mia, kterou hraje?

Mia je bývalá televizní „rosnička“. Je zahleděna sama do sebe, za žádných okolností si nechce přiznat svůj věk. Středobodem vesmíru je ona sama a muži, které velmi často střídá.

Co s ní máte společného?

Společný máme asi smích. Obě dvě se rády smějeme.

Jak vnímáte věk padesátky?

Mám spoustu padesátiletých kamarádek, které umějí stárnout a vnímají tento věk jako naprosto úžasný. Když si s nimi povídám, tak mám pocit, že stárnutí nebo lépe řečeno zrání je něco přirozeného. Ale musí se to umět a musí se na tom pracovat. Asi zásadní je to, že žena přestává být plodná. Zároveň má určitě životní zkušenosti a v některých případech i životní moudrost. Co se mě týče, já se ve svých téměř 46 letech cítím výborně. Ale to samé říkají i moje padesáti i šedesátileté kamarádky. Takže si myslím, že když je člověk zdravý, není se čeho obávat.

V seriálu Vaše kamarádky hrají Alena Mihulová a Pavla Tomicová. Spolupracovala jste s oběma dámami poprvé?

S Alenkou jsme se už znaly a s Pavlou jsme o sobě věděly, ale pracově jsme se setkaly poprvé. Hned po prvních zkouškách jsme pochopily, že to bude velká zábava. Musím se přiznat, že po prv-

ním přečtení mi jednotlivé situace nepřišly příliš vtipné, a vlastně jsem netušila, jak to budeme hrát. V tom nám velmi pomohl režisér Michal Vajdička tím, jak nám situace vyložil a jak nás herecky vedl. Zatím jsem žádný díl ještě neviděla, ale věřím, že by to mohlo být zábavné. Některé scény jsme nebyly schopné natočit, jak jsme se smály. A co se týče našeho dámského trojlístku – na natáčení jsme chodily s radostí a těšily jsme se, jak si spolu zahrajeme. Byly jsme opravdu šťastné, že spolu můžeme být, a říkaly jsme si, že by bylo skvělé, kdyby to z toho seriálu bylo cítit.

Václav Kopta říkal, že jste před natáčením měli čtené zkoušky. Že mu to hodně připomínalo divadelní práci. Vyhovovala Vám režijní práce Michala Vajdičky?

S Michalem se pracuje skvěle. Dělal jsem s ním dvě inscenace u nás v divadle. Má cit pro situaci, ví, co chce. Svými připomínkami a tím, jak komunikuje, hercům pomáhá najít charakter postav, vyjadřovací prostředky i způsob hraní.

ALENA MIHULOVÁ: Dlouho jsem byla podobnou puťkou

Jak byste popsala postavu Anči, kterou v seriálu ztvárňujete?

Anička ze začátku vypadá jako hospodyňka z reklamy na kypřící prášek. Na konci je z ní ale silná žena, pevně stojící na vlastních nohou. To je pro mě nejsilnější motiv celého jejího příběhu a důvod dát do postavy co nejvíce ze sebe.

Co Vás na seriálu zaujalo a přimělo souhlasit se spoluprací?

Abych pravdu řekla, tak nejvíce se mi líbilo, že budu hrát s Pavlou Tomicovou a Klárou Melíškovou. A nebyla to radost planá, tato kombinace se skutečně velmi osvědčila. Na place nám to spolu neskutečně dobře fungovalo a myslím, že nám to i zůstalo. Když se někde potkáme trapčíme stejně jako při natáčení.

Byla pro Vás práce na seriálu náročná?

Musím říct, že to docela náročné bylo. Moje postava je taková hodná domácí puťka a spíše reaguje na to, co se kolem ní děje. Nejvíce se mi líbilo vyvrcholení seriálu, kdy se ukáže, že taková puťka zase není a dokáže daleko víc, než si sama myslí. Také si uvědomí, že je kus ženské a má na co být hrdá.

Kdy během natáčení jste se nejvíce bavila?

Nejvíce mě bavily rituály při čarování v devátém díle s názvem Čarodějnice. Bavila mě ta tenká linka mezi tím, jestli je to skutečné, nebo ne. Já těmhle věcem totiž věřím.

Jak Vás bavila proměna té domácí puťky v nádhernou a samostatnou bytost, která se v Anče během seriálu odehraje?

Abych pravdu řekla, tak by mě spíše bavilo, kdyby se ta samostatná žena z puťky probouzela tak nějak postupně. Ono se to spíše podařilo ke konci a naráz. Stejně jsem ale za to ráda a musím říct, že to je má nejoblíbenější část. Možná právě proto, že takové ty puťky hraju poměrně často. A tohle říkám nerada, ale taky proto, že jsem asi takovou puťkou poměrně dost dlouho i byla.

Přišli během natáčení chvíle, kdy jste si říkala, tohle by v reálném životě bylo skutečně trapné?

Asi jsem vůči trapnosti imunní, ale já si jen tak v nějaké situaci trapně nepřipadám. Je pravda, že když mi bylo dvacet, tak to bylo jiné. S věkem se to ale změnilo.

Budete se na seriál dívat?

Budu se na to dívat hlavně kvůli nám, co jsme hrály hlavní postavy, protože když to člověk tvoří, tak to jako celek tolik nevnímá. Těším se moc. Zjistila jsem, že mě soundtrack Trapných padesátek dopuje a dodává mi dobrou energii. Proto se na ten seriál velmi těším.

VÁCLAV KOPTA: Postava Standy patří mezi ty nejtravnější vůbec

Můžete popsat Standu, kterého hrajete v Travných padesátkách?

Standovi patří nemovitost, kterou pravděpodobně získal restitucí. Ten barák mu trošku padá na hlavu. Já si ho otypoval jako takového bývalého taxikáře nebo zelináře, někoho na okraji šedé ekonomiky. Je poměrně hloupý, zanedbaný, ale o to víc je přesvědčený o své neomylnosti a sexappealu. Je to velice travný padesátník. A i když název seriálu patří pouze dámám, domnívám se, že postava Standy patří mezi ty nejtravnější.

Seriál je o třech ženách po padesátce. Která je Vám nejsympatičtější?

Nedá se to specifikovat, protože každá z dam si nese svoji linku a má svůj příběh. Na každé je něco nesnesitelného a zároveň něco neodolatelného. Je to velmi dobře obsazený seriál. Režisér Vajdička nás velice dobře připravil. Měli jsme zkoušky a chvílemi mi to připomínalo spíše divadelní práci. Ukazovat prstem na jednu z těch tří holek by nebylo ani spravedlivé, ani možné.

Jaký je Standův vztah k ženám?

Standa má ženy moc rád. A jak to tak v jeho věku bývá, čím mladší děvče, tím atraktivnější, samozřejmě ve vší počestnosti. Je to takový brouk pytlík s podnikatelským záměrem, který se mu ne zrovna dobře daří plnit. Ale pod drsnou slupkou sebestředného machisty najdete dobré srdce. Ovšem když dojde na lámání chleba, tak ty „jeho“ tři holky z něj mají akorát randu.

Bývá to tak i v životě?

Samozřejmě. Chlap, který se ocitne ve společnosti více jak dvou žen, zvláště takových, které mají v sobě trochu vína, se stává terčem legrace. Takže ano, vychází to z reality. Zde se jedná o komediální žánr, takže jednotlivé situace jsou obtáhnuty fixem, tak aby se diváci pobavili.

V čem je přátelství mezi ženami jiné než mezi muži?

Nevím. Nikdy jsem se jako žena se ženou nekamradil. Říká se, že u holek je blíž k tomu, aby si házely klacky pod nohy, zvláště když jde o kluka. Bůhvíco je na tom pravdy. Ublížovat si asi dokáží i přátelé v mužském světě. Ženy mají tendenci pořád něco řešit, špítat si. V seriálu když mají nějaký problém, vlezou si do vany a otevrou šampaňský. To si u mužů po padesátce neumím představit. Jednak bychom se tam nevešli a situace, že tři chlapi po padesátce si otevrou lahev, lehnu do vany a kecají o ženských, to už není komediální žánr, to je čistá science fiction.

Která z hereček je své roli nejpodobnější?

Nejsou si podobné vlastně vůbec. Všechny hrají svébytné charaktery. Pavlu Tomicovou si jako avantgardní sochařku představit nedovedu. Navíc má rada chlapy, ta její postava ne. Kdybych Melíškovou viděl jako hysterickou televizní hlasatelku, to by mi teda dala. Možná u Mihulky je trošku takové dětské čistoty, kterou má i její postava. Často jsme ale hráli spíš své protipóly a je to tak lepší.

BERENIKA KOHOUTOVÁ

Jak byste popsala svou postavu?

Klotylda je typická drzá holka, co rychleji jedná, než přemýšlí, a nejvíc jí samozřejmě jde o to, aby absolutně nikdo nepoznal, že je to jemná dívka.

Ke které seriálové postavě má Klotylda nejbližší?

Ke kavárníkovi, ale v životě by to nepřiznala, tak ho pro jistotu oslovuje „Ty debile“.

Která ze tří hlavních postavitek k si podle Vás svou roli nejvíce užívala?

Myslím, že holky si to užívaly všechny. Byl na ně během natáčení krásný pohled, pořád se smály.

V čem je podle Vás ženské přátelství jiné než mužské?

Rozhodně v komunikaci. My holky si všechno říkáme, navíc v co nejmenším časovém úseku, a pak víceméně opakujeme pořád to samý. Chlapi se sebou rozhodně tolik informací nesdílejí. Já teda nevím, co si jako na tom pivu povídají, ale něco asi jo.

Jak jste si užila hudební vystoupení s Emilem Viklickým?

S Emilem vždycky nejvíc! Už jsme sehraní, máme se strašně rádi a navíc on je génius.

MAREK HOLÝ

Jaká je Vaše role v seriálu?

Zamilovaný kavárník pod nekompromisní intelektuální taktovkou, skoro až rákoskou svého šéfa, majitele kavárny.

Jaký je vztah Vaší postavy ke třem hlavním hrdinkám?

Kamarádský, někdy až otcovský a občas hledající náruč maminky.

Která z hereček si podle Vás svou roli nejvíce užívala, anebo se jí charakterově nejvíce podobala?

Všechny tři! Ale myslím, že Kláře Melíškové se dodnes zdá o tom, že dělá rosničku a moderuje počasí.

V čem je podle Vás ženské přátelství jiné než mužské?

Úplně ve všem!

EMIL VIKLICKÝ

„Seriál Travný padesátky je postaven na třech hlavních ženských postavách. Mužské postavy jsou ve vedlejší roli, ne úplně ideální chlapi. Tak nás asi dámy okolo padesátky vidí. Namátkou jde o nevěrného manžela, opilého prezidenta, paranoidního psychiatra atd. Nejdůležitější mužskou postavou je lehce ‚vyčuraný‘ majitel domu Standy. Vašek Kopta je v této roli naprosto skvělý! Moje postava je podivinský klavírista, který se vždy objeví v posledním obraze každého dílu a pronese zcela nesouvislou větu, která s předchozím dějem nemá nic společného. Naštěstí se poté klavírista otočí a začne hrát závěrečnou píseň s Berenikou Kohoutovou, která hraje zpěvačku. Děkuji všem hercům, kteří mi pomáhali, mému hereckému kouči Vašku Koptovi a zejména Aleně Mihulové a Kláře Melíškové, kterým jsem svoje repliky poslal ‚do očí‘. Musím také vzpomenout mého kamaráda Borise Hybnera, se kterým jsme si užili hodně legrace, ale který se bohužel už vysílání Travných padesátek nedožil.“

POSTAVY TRAPNÝCH PADESÁTEK

Anča (50)

„A není to blbý?“

Zestárlá naivka. Nikdy se nestarala sama o sebe. Vždy potřebovala, aby jí někdo potřeboval. Z mládí přešla rovnou do manželství. Stala se dokonalou hospodyňkou v dokonalém domě s dokonalými dětmi a dokonalým manželem, který neustále někam běhá. Manželství se „kuponem“ rozpadne tím nejtrapnějším možným způsobem. A Anča najednou zjišťuje, že neví o životě zhora nic. A že není nic úžasnějšího než se po hlavě pustit do jeho objevení. Potřebuje, aby jí někdo potřeboval.

Mia (50)

„Zítřka bude slunečno.“

Energická, rozesmátá, suverénní žena, plná síly a (do jisté míry hraného) optimismu. Miluje chlapy (všechny) a někdy je nesnesitelná (pořád), ale i tak jí všichni mají rádi (nakonec). Je trochu mrcha, s muži to umí skvěle, dobře je zná, a proto už si o nich nedělá žádné romantické iluze. Je dávno (třikrát) rozvedená, má dospělou dceru. Pod veselou maskou je ovšem velmi osamělá. Maruš pracuje v televizi jako rosníčka, ovšem před nedávnem ji přesunuli na dopoledne. Není zas tak slavná, jak tvrdí, svoji slávu zveličuje.

Ema (50)

„A bude hůř.“

Nenávidí pozitivní myšlení, miluje černý humor. Je za všech okolností upřímná, drsná, cynická, se sochařským dlátem proklatě nízko. Na své samostatnosti a samotě si zakládá. Ema je dekadentní sochařkou, kterou inspiruje kouzlo a pokroucená duše odpadků poházených po ulici. Lidé ale nemají pro její umění pochopení (jinak by to ani nebylo umění) a pletou si ji s opravářkou. Nosí jí své staré krámy na opravu a ona se jich s láskou ujímá.

Standa (50)

Restituent – majitel domu, kde se nachází Hangár Padesátek i Kavárna DepcaFé. Je na svůj dům i na sebe náležitě hrdý, vypracoval se z bývalého veksláka. Ve skutečnosti Standa není takový debil, jak vypadá. Když jde do tuhého, dokáže i pomoci.

Kavárník (30)

Sympatický, popletený smolař, který se usilovně snaží, ale jako by se mu všechno vzpouzelo. Miluje Kloutyldu, i když ta na něj stále ječí. Kavárník dokáže pozorně naslouchat, s čím se mu lidé svěřují. Takže je vlastně člověkem na svém místě. Kavárník bere svůj život popleteného a věčně seřvávaného pohromáče se sympatickým nadhledem. Je častým spojencem Padesátek proti všem nepřízním života ve Standově domě.

Kloutylda (23)

Kloutylda je dívka s pěti P: panovačná pravdařka, pivařka, pěvkyně a prudička. Rozešla se s Kavárníkem a teď mu chodí pravidelně dělat do DepcaFé scény. Dokonce začne kvůli tomu v kavárně zpívat s jazzmanem. Moc neví, co se životem a než to zjistí, pije pivo. Má prořízlou pusku, její drzost někdy Padesátkám pomáhá a každopádně je osvěžuje. Kloutylda bude fungovat jako oprsklý protiklad často utrpeným ženám v přechodu. Někdy ovšem budou její problémy překvapivě podobné potížím Padesátek. V závěru každého dílu Kloutylda zpívá v DepcaFé s Jazzmenem.

Vedlejší postavy:

Bohouš (54)

Manžel posléze bývalý manžel Anči. V Ančině dokonalé domácnosti se dusil, začal hodně běhat, spíš prchat, až utekl docela. Bude občas chodit do DepcaFé najíst, vždy oblečen v běžeckém. Trpí totiž po Ančině odchodu hladu.

Jazzman: Emil Viklický

Inventář DepcaFé podobně jako klavír, na který skvěle hraje. Tichý pozorovatel, který občas něco utrousí.

ANOTACE JEDNOTLIVÝCH DÍLŮ:

1. DÍL – BUCHTA PRO BOHOUŠE

Anče se stane osudným manželův zapomenutý mobil. Během snahy mu ho vrátit narazí na místo, kde najde nový domov.

2. DÍL – ZROZENÍ

Ženy po padesátce mají spoustu báječných možností. Mohou si třeba zvýšit dávku antidepresiv, skočit z okna nebo se pod vlivem přechodových depresí oběsit. Kterou možnost zvolí Anča, Mia a Ema?

3. DÍL – BŮH SEXU

Je lepší sex bez lásky nebo láska bez sexu? Nebo je úplně nejlepší nemít pro jistotu vůbec nic? Padesátky na to přijdou!

4. DÍL – ŠŤŮRY PUPEČNÍ

Padesátky chtějí rozjet vytožený velký životní mejdan, jenže se jim to pořád nedaří. Jakoby je něco škrtilo a táhlo dolů – ach ano, jejich děti. Štěstí a radost jejich života. Je na čase jim dát vale.

5. DÍL – MLADÁ, KRÁSNA, NADĚJNÁ

Anča se rozhodla, že si najde práci. Jenže je stará a beznadějná. Bylo jí padesát a praxi taky příliš nemá. Mia s Emou ve svých stávajících zaměstnáních taky bojují. Co s trpaslíkem, když prší? A mladým nadějným kreativcem, který krade nápady? Najde Anča někoho, kdo by ji potřeboval?

6. DÍL – PREZIDENTKA

Shoda okolností zavede prezidenta do DepcaFé a následně do náruče padesátek. A začnou se dít věci!

7. DÍL – IDEÁLNÍ VÁHA

Mia ztloustla. Stane se posedlou vlastní vahou a dietou a rozšíří svou hubnoucí snahu na celé osazenstvo Hangáru i DepcaFé. Ať se jim to líbí nebo ne.

8. DÍL – MANŽEL

Svoboda je krásná. Ale jen do té doby, než se kolem vás začnou dít katastrofy. Pak by se nějaký ten manžel hodil.

9. DÍL – ČARODĚJNICE

Ančina babička vždycky říkávala, že když se všechno vzpouzí, musí se čarovat. V ženách po padesátce se totiž probouzejí nadpřirozené schopnosti.

10. DÍL – NEJTRAPNĚJŠÍ OSMDESÁTKA

Padesátky došly k překvapivému zjištění. Přes veškeré útrapy života jim vůbec, ale vůbec nic nechybí. A to je přesně ta nejlepší chvíle, kdy může vstoupit na scénu Miina noční můra. Její matka.

11. DÍL – PILULKY PRO ŠTĚSTÍ

Padesátileté ženy mají mnoho společného. Například více než muže milují květiny, zelenou barvu, bílou barvu... a pilulky pro štěstí, které to všechno způsobují.

12. DÍL – SPLNĚNÝ SEN

Víte, co se říká o snech? Že když se na ně opravdu hodně myslí, mohou se vyplnit. Tak pozor!

Trapný padesátek

režie: Michal Vajdička

námět a scénář: Irena Obermannová

spolupráce na scénáři: Kateřina Krobová, Mirka Zlatníková

kamera: Mário Ondříš

hudba: Emil Viklický

výkonná producentka: Kateřina Černá

kreativní producentka: Alena Müllerová

hrají: Klára Melišková, Alena Mihulová, Pavla Tomicová, Berenika Kohoutová, Václav Kopta, Marek Holý, Igor Bareš, Martin Myšička, Roman Zach, Martin Pechlát, Emil Viklický a další

Kontakt pro média:

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

ftp://ceskatelevize.cz/

pavel.kral@ceskatelevize.cz